

*Кульчицький С.П., магістрант 2 року підготовки,
спеціальності «Менеджмент»,
Вінницький інститут Університету «Україна»*

ПРО ДЕЯКІ ПИТАННЯ ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДИК САМОМЕНЕДЖМЕНТУ

ON SOME ISSUES OF USING SELF-MANAGEMENT TECHNIQUES

Анотація. Стаття присвячена визначенню важливості самоменеджменту для управління підприємством, а також вивченню ключових методів самоменеджменту, що можуть бути використані.

Ключові слова: самоменеджмент, метод Альпи, принцип Ейзенхауера.

Abstract. The article is devoted to determining the importance of self-management for enterprise management, as well as the study of key methods of self-management that can be used.

Keywords: self-management, Alpine method, Eisenhower principle

Постановка проблеми. У сучасному управлінні питання самоменеджменту давно вийшли за рамки індивідуалістичного підходу. Самоменеджмент еволюціонував із концепції управління собою у концепцію управління власним розвитком. На сучасних підприємствах управління розвитком є ключовою характеристикою, що визначає рівень професіоналізму та компетенції персоналу. Самоменеджмент розглядається як єдина інтегрована система розвитку, що має охоплювати всіх працівників та слугувати досягненню цілей підприємства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питанням самоменеджменту присвічені роботи Дикань Н.В., Пушкар Р.М., Тарнавської Н.П. та інших. Більшість сучасних науковців трактують самоменеджмент як самостійне управління працівником своєю професійною діяльністю з використанням знань, умінь й навичок, яке направлене на розвиток власного інтелектуального потенціалу, а також ефективно його використання на задоволення своїх потреб та досягнення загальних цілей організації. Проте ми маємо розглядати самоменеджмент як інтегровану систему управління професійною діяльністю всіх працівників підприємства, тобто на певному макрорівні.

Метою дослідження є вивчення ключових методів самоменеджменту, що можуть бути використані на сучасному підприємстві.

Виклад основного матеріалу. Сучасні дослідники пропонують для менеджерів підприємства декілька основних методик, що можуть бути вибрані самими менеджерами або рекомендовані старшими менеджерами в залежності від особистісних здібностей фахівців.

Найпоширенішим методом, що може бути використаний є метод «Альпи», що

включає у собі п'ять основних стадій:

1. Упорядкування завдань дня.
2. Оцінка тривалості акцій.
3. Резервування часу «про запас» (60:40).
4. Прийняття рішень щодо пріоритетів, скорочень і передорученню (делегування).
5. Наступний контроль – перенесення недоопрацьованого.

Використання методу Альпи вимагає ведення відповідного щоденника часу, що є одночасно календарем-пам'яткою, особистим щоденником, записником, інструментом планування, довідником та навіть картотекою ідей чи інструментом контролю.

В основі методу Альпи є застосування принципу Парето (співвідношення 80:20) у тому, що коли всі робочі функції розглядати з погляду їхньої ефективності, то виявиться, що 80% кінцевих результатів досягається за 20% витраченого часу, тоді як інші 20% підсумку «поглинають» 80% робочого часу.

У самоменеджменті на підприємстві також може бути використаний аналіз АБВ для визначення пріоритетів розвитку.

Встановлення пріоритетів з допомогою аналізу АБВ включає в себе три закономірності.

Найважливіші завдання (категорія А) становить приблизно 15% кількості всіх завдань та внутрішніх справ, якими зайнятий керівник. Власна значимість таких завдань (тобто внеску у досягнення мети) становить, проте, приблизно 65%.

На важливі завдання (категорія Б) доводиться загалом 20% загальної кількості і значимості завдань керівника.

Менш важливі соціальні й несуттєві завдання (категорія В) становить, навпаки, 65% загальної кількості завдань, але мають незначну частку – близько 15% у спільній «вартості» всіх справ, що потрібно виконати.

Слід врахувати, що запровадження пріоритетів – важливе правило ефективної технічної роботи. Потрібно усвідомити, що не можна зробити все і одночасно. Завжди треба розпочинати від самих важливих справ.

Наступним методом є аналіз за принципом Ейзенхауэра.

Відповідно до цього правила визначаються такі основні критерії, як терміновість і важливість справ.

Залежно від рівня терміновості й важливості завдання виділяються чотири можливості їх оцінки у результаті виконання:

1. Термінові / важливі справи. За них потрібно прийматися негайно й самому їх виконувати.
2. Термінові / менш важливі справи.
3. Менш термінові / важливі завдання. Їх зайве виконувати терміново. Але потрібно проконтролювати, щоб вони не перейшли до розряду термінових справ.
4. Менш термінові / менш важливі завдання.

Розглянуті аспекти самоменеджменту за своїм характером носять

раціоналістичний підхід чи так званий західний підхід, розвиваючий спроможності використання сил і можливостей підприємства.

Завдання самоменеджмента враховують і такий чинник діяльності, як біологічний, що включає у собі поняття природного ритму роботи індивідуально кожного, а також поняття біоритмів.

Працездатність кожної людини схильна до певних коливань, які відбуваються у рамках природного ритму. Зазвичай виділяють «людину ранку» чи «жайворонки» і «людину вечора» чи «сови». Пік працездатності припадає в них на різні періоди дня. Кожен може пристосуватися до цих коливань своєї працездатності. Необхідно вивчати такі закономірності і використовувати ці закономірності у своєму розпорядку дня.

У кожної людини присутні і впливають на неї три різні потоки енергії:

- фізичний ритм (впливає на фізичну силу й на її силу воли);
- психічний ритм (зумовлює динаміку почуттів, настроїв, творчих сил);
- інтелектуальний ритм (впливає на розумові здібності).

Оскільки тривалість окремих періодів різна (23, 28 і 33 дня), в кожній людині завжди спостерігаються різні, постійно змінювані комбінації характеристик фізичного, психологічного і інтелектуального станів [12, с. 53].

Облік свого індивідуального біоритмічного стану дозволяє поліпшити працездатність, враховуючи її при складанні планів роботи.

Внутрішній шлях самовдосконалення значно складніший, хоч і окупається в багато разів швидше. Результати його відчуваються відразу, коли ви знайшли свій істинний, індивідуальний, свій неповторний шлях. Так важливий не зовнішній бік добробуту (це є лише наслідком внутрішніх причин), а стан внутрішнього душевного комфорту, визначення істинних цілей та бажань. Найчастіше ми тягнемось до чогось, що не є нашим власним бажанням, а визначено бажаннями й цілями соціуму, у якому перебуваємо. Саме тому досягнення поставлених цілей відбувається важко, з більшими на те зусиллями чи взагалі не здійснюється. Ми мотивовані якимись потребами, які насправді, не є нашими, а продиктовані нашими рідними, близькими, вчителями, знайомими тощо.

Тож у першу чергу, ми маємо навчитися не ототожнювати себе з іншими, визначити межі свого «я», вивчити її слабкі й сильні сторони. Здобути свою справжню свободу, що є свободою внутрішньою, це свобода духу, свобода думок та вчинків. Людина, яка оволоділа цією свободою, іде у життя власним шляхом, знаходить свій, індивідуальний сенс життя і робить тільки те, що потрібно саме їй, інакше, чого від неї очікують оточуючі.

У процесі самоменеджменту кожен з менеджерів може вибрати свій метод планування, але повинен прив'язати його до часу звітування та виконання конкретних проектів.

Класичні підходи твердо наполягають – звечора. Проте в плануванні звечора і зранку є свої плюси і мінуси:

Планування дня звечора – добре завершує пройдений робочий день, дає змогу

легше переключитися в режим неробочого часу і відпочинку, новий день починається з доволі ясної і визначеної картини майбутніх дій, а не хаосу. Має використовуватися в більш стабільній і передбачуваній діяльності.

Планування дня зранку – добре працює для вирішення «уточнюючих задач», тобто чи підтвердження часу зустрічі з контрагентами, роздачею доручень і уточненням інформації підлеглим тощо. Використовується в менш передбачуваній діяльності, коли велика роль саме «уточнюючих задач».

В будь-якому випадку, звечора чи зранку планувався день, – до плану ні в якому разі не можна відноситися як до закону. План повинен обов'язково коректуватися при зміні обставин. Часу на це буде потрібно десь 5-7 хвилин за цілий день. Проте грамотне планування зекономить години, а іноді і тижні звільнені від зайвої роботи.

Якщо фахівець багато переміщається по офісу чи місту, бажано потурбуватися про те, щоб план був мобільним. Підійде невеликий щоденник або розпечатаний і скріплений комплект бланків зручного для вас формату.

Для більшості підприємств підійдуть кілька правил, які допомагають підвищити ефективність самоменеджменту:

- не готуватися до виконання багатьох справ;
- на день планувати 2-3 першочергові справи і 4-5 менш важливі;
- починати день з важчих і нецікавих справ, закінчувати простими і цікавими;
- щодня залишати 20-30% робочого часу на непередбачувані обставини;
- не робити завдання самому, якщо його можна доручити комусь іншому;
- не братися за нову справу, не завершивши попередньої;
- чітко пам'ятати про дати та час звітування.

Хороший план має відповідати кільком критеріям. Ось вони:

- в переліку видів діяльності не повинно бути місця для нездійснених справ;
- врахуйте складність кожного конкретного завдання, часові та інші витрати на його виконання;
- передбачте поправки на непередбачуваний випадок, а також розрахуйте час на виконання того або іншого завдання;
- чітко визначте пріоритети як один з вирішальних чинників раціонального використання часу.

Висновки. Таким чином, ми можемо стверджувати, що самоменеджмент не є самоціллю, а є лише інструментом досягнення цілей підприємства, що спрямований на використання сильних сторін кожної окремої особистості.

Список використаних джерел

1. Дикань Н.В. Менеджмент : навч. посібник / Н.В. Дикань, І.І. Борисенко. – К. : Знання, 2008. – 389 с.
2. Зайверт Л. Ваше время – в Ваших руках / Л. Зайверт : пер. с нем. Л.Н. Цедилина; под ред. Н.А. Врублевской. – М. : ИНФРА-М, 2009. – 268 с.
3. Іванова І.В. Професіоналізація менеджменту : Монографія / І.В. Іванова. – К :

КНТЕУ, 2008. – 695 с.

4. Пушкар Р.М. Менеджмент : теорія та практика : Підручник / Р.М. Пушкар, Н.П. Тарнавська. – Тернопіль : Карт-бланш, 2009. – 490 с.

5. Швед В.В. Методологічні основи впливу на неформальні групи в міжнародному менеджменті / В.В. Швед // Вісник Східноукраїнського національного університету ім. В. Даля. Економічні науки. – 2016. – №3 (227). – С. 94-97.

*Масловская Т.Г., студентка
факультета финансов и банковского дела,
Белорусский государственный экономический университет.
Научный руководитель: Наумов Д.И., к.соц.н., доцент,
доцент кафедры экономической социологии,
Белорусский государственный экономический университет*

ТРАНСФОРМАЦИЯ ИДЕОЛОГИИ ФЕМИНИЗМА В СОВРЕМЕННОМ МИРЕ

TRANSFORMATION OF THE IDEOLOGY OF FEMINISM IN THE CONTEMPORARY WORLD

Аннотация. В статье рассматривается проблематика развития феминизма в современном мире, анализируется изменение идеологии на разных этапах развития, рассматриваются примеры феминистских движений в разных странах мира.

Ключевые слова: феминизм, феминистское движение, идеология, формы феминизма.

Abstract. The article considers the problems of feminism development in the modern world, this ideology is analyzed on the basis of 3 stages of «waves», examples of feminist movements in different countries.

Keywords: feminism, feminist movement, feminists, forms of feminism.

Постановка проблемы. В современном мире мужчины, как и раньше, занимают главенствующие места в политике и экономике, а в семье и обществе сохраняются патриархальные устои. Полное равенство между мужчинами и женщинами остается недостижимой мечтой, что делает актуальным идеологию феминизма. Впервые термин «феминизм» (féministe) появился на французском языке в 1870-х годах для обозначения идеологии и движения, нацеленных на эмансипацию женщин. Хубертин Ауклерт в 1882 году использовал данный термин именно для характеристики собственной политической деятельности, направленной на достижение больших свобод женщин в европейском обществе. Феминизм (от лат. femina – женщина) представляет собой теорию равенства полов, которая лежит в основе гражданско-политического движения женщин за социальное освобождение. Он не представляет целостной идеологии, а относится к комплексу идей, установок и программ действий.